

Efektne punamustriline sort 'Minuet'.

Ideaalne koht kalmiatele on valge, vaid kerge varjuga puistuserv. Seal saab neid kombineerida rododendronite ja püsikutega.

Kalmiad taluvad hästi tihedat naabruste põõsastega siis, kui konkurents ei tekita neile pikaajalist vee- ja valgusepuudust.

Seemnetega paljundamine õigustab ainult looduslike liikide puhul või siis pookealuste saamiseks. Uute sortide aretamisel on see vältimatu. Külvitinimused on samad mis rododendronitel: kasutage lahjat niisket segu peenest liivast ja sõelutud turbast, seemneid ei kaeta. Optimaalne idanemistemperatuur on 20–24°. Öhuniiskuse hoidmiseks katke külvinõu klaasi või fooliumiga. Koht peab olema valge, kuid mitte päikesepaisteline.

KALMIAD AIAKUJUNDUSES

Kõige rohkem kasutatakse laialehist kalmiat (*K. latifolia*) ja tema sorte. Need sobivad ideaalselt aasta ringi vaadete varjamiseks, reeglipärase pügamisega võib põõsastest kujundada isegi hek-

Kalmiad taluvad hästi pügamist ja tugevat tagasilõikamist. Uued võrsed umbes 10 nädalat pärast 23-aastase kalmiapõõsa tugevat lõikust.

ke. Rododendronitega võrreldes on kalmiate eelis õrnem lehestik, nad ei moodusta nii massiivseid rohelisi seinu ning passivad paremini praegustes- se väikeaedadesse.

Laialehise kalmia loodusliku liigi roosad või valged õied on kaugele näha ja kontrastis tumerohelise lehestikuga. Roosaõielistel sortidel 'Pink Charm' ja 'Rosenquarz' on veelgi tugevam värvimõju. Sortide õievormid ja -värvid pa-

kuvad kujunduses huvitavaid kombineerimisvõimalusi, kuna põhivärvid sobivad harmooniliselt kokku. Lisaks on mõne sordi noored võrsed pronksikarva, mis lisab veelgi efekti.

Kalmiad on seni küll suhteliselt vähe levinud, kuid puukoolides pakutakse neid üha enam.

Ajakirjast Gartenpraxis refereerinud
VIRVE ROOST